

وَأَنْتُمْ سَيِّئُونَ ﴿۳۵﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿۳۶﴾

و اینها هم می میرند * باز یقیناً شما یوم قیامت نزد رب خود میکنید مخاصمه*

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ

پس کیست ظالمتر از آنکه تکذیب کرد بر الله و تکذیب کرد

بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ ۗ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿۳۷﴾

بصدق چون آمد برایش. آیا نباشد در جهنم اقامتگاه برای کافران؟ *

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ

و آنکه آمد با صدق و صدق کرد بر آن، آنها هستند

الْمُتَّقُونَ ﴿۳۳﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ

متقیان * برایشان آنچه خواهند نزد رب آنها. اینست جزاء

الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۴﴾ لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا

محسنین * تا کند کفارہ الله از آنها بدترین آنچه عمل کردند

وَيَجْزِيهِمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۳۵﴾

و دهد پاداش به آنها اجر آنها را به احسن آنچه همواره میکردند عمل *

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ

آیانست الله کافی برای عبادش. و میاندازند بخوف ترا از کسان دیگر به

دُونِهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿۳۶﴾ وَمَنْ يَهْدِ

جای او. و هرکرا کند گمراه الله نباشد برایش کدام هادی * و هرکرا کند هدایت

اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾

الله نباشد برایش کدام گمراه کننده. آیا نیست الله بس عزیز با انتقام *

وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ

و اگر سؤال کنی از آنها کی خلق کرد سماوات و زمین را می گویند

اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ

الله. بگو آیا می بینید که را می کنید دعا بدون الله، اگر اراده کند بمن

اللَّهُ بِضُرِّهِ هَلْ هُنَّ كَشَفَتْ ضُرَّهُ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَتِهِ هَلْ

الله ضرری آیا آنها اند کاشف ضرر او یا اراده کند بمن رحمتی آیا

هُنَّ مُمَسِّكٌ رَحْمَتِهِ ط قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ

آنها اند ممسك رحمت او؟ بگو حساب من با الله است. براو میکنند توکل

الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿۳۸﴾ قُلْ يُقَوْمِ اَعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّىْ عَامِلٌ

متوکلین * بگو یا قومم کنید عمل بر مکان خود من هم هستم عامل.

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ^{۳۹} مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ

بزودی بشما میشود معلوم * کی را میرسد عذاب، میکند رسوایش و شود حلول براو

عَذَابٌ مُّقِيمٌ^{۴۰} إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ

عذاب مقیم * یقیناً ما کردیم نازل بر تو کتاب را برای مردم بحق.

فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ^{۴۱} وَمَنْ ضَلَّٰ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهِ

پس هر که هدایت شد برای نفس اوست، و هر که گمراه شد یقیناً شد گمراه بنفسش.

وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ^ع ۴۱ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ

و نیستی تو بر آنها وکیل * الله کند متوفی^ا نفس هارا حین

مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا^ج فِيمَسِكُ الَّتِي قَضَى

موت آنها، و آنانکه نه مرده اند، در خواب آنها. نگه میدارد آنکه فیصله شد

عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَى إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى^ط إِنَّ

بر آن موت و میکند ارسال دیگری را الی اجل مسما. یقیناً

(۱) وفات: صلب نفس و شعور و توان حین مرگ و خواب. نفس و شعور و توان مرده را نگه میدارد و از زنده را پس ارسال میکند.

فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ

در اینست آیات بقومی که میکنند تفکر * آیا اتخاذ میکنند بجای

اللَّهِ شُفَعَاءُ قُلُوبِهِمْ أَوْ لَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾

الله شفاعتگرانی؟ بگو ولو که آنها نیستند مالک چیزی و نه دارند عقل *

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ط

بگو از الله است شفاعت جمیعاً. از اوست ملك سماوات و زمین.

ثُمَّ إِلَيْهِ تَرْجِعُونَ ﴿۴۴﴾ وَإِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ

باز نزد او می‌کنید رجعت * و وقتی ذکر شود الله واحد متنفر شود قلبهای

الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذَكَرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ

آنانکه ندارند ایمان به آخرت. و وقتی ذکر شود کسان بدون او

إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿۴۵﴾ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

اینها همه می‌گردند شادمان * بگو یاالله فاطر^۱ سماوات و زمین

(۱) فاطر: بوجد آورنده. آنکه با شکست يك حالت دیگر حالت را بوجد می‌آورد. (BIG BANG). [افطار: شکستاندن روزه]

عِلْمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا

عالم غیب و مشهود، تو میکنی حکم بین عبادت در آنچه

كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ

بودند در آن بهم مخالف * و اگر میبود از کسان ظالم آنچه در زمین

جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ

جمعاً و مثل آن همایش، میکردند فدیة آنرا از سختی عذاب یوم

الْقِيَامَةِ وَبَدَّ اللَّهُ مِنْ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

قیامت. و شود آشکارا به آنها از الله آنچه نمی کردند حساب *

وَ بَدَّ اللَّهُ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَ حَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا يَرْجُونَ

و شود آشکارا به آنها بدی های که کسب کردند و شود دامن گیر آنها آنچه همواره بر آن

يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٨﴾ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ

میکردند استهزاء * چون مس کند انسان را ضرری دعا کند بما باز که ارزانی کردیم باو

نِعْمَةٌ مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ

نعمتی از خود میگوید یقیناً داد بمن آنرا بر وجه علمم. بلکه هست فتنه

وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ

و لکن اکثر آنها ندارند علم * همچنان گفتند کسان از

قَبْلِهِمْ فَبِمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَتَاعُهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَصَابَهُمْ

قبل آنها، نکرد مفاد برایشان آنچه کردند کسب * کرد اصابت بآنها

سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ

بدی هایکه کسب کردند. و کسانیکه ظلم میکنند از این گروه میکنیم نصیب آنها

سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿۵۱﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ

بدی هایکه کسب کردند و نباشند عاجزکنندگان * آیا ندارند علم که

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

الله میدهد بسط رزق را بهرکه خواهد و میکند مقدر. یقیناً در اینست آیات

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۲﴾ قُلْ يُعْبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ

بقومی که هستند مؤمن * بگو یا عبادم که اسراف کردید بر نفسهای خود

لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا

نشوید مأیوس از رحمت الله. یقیناً الله میکند مغفرت گناهان را جمیعاً.

إِنَّكَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۵۳﴾ وَأَنْبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ

یقیناً اوست الْغَفُورُ الرَّحِيمُ * و رو آورید بسوی رب خود و شوید تسلیم به او

مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصِرُونَ ﴿۵۴﴾ وَاتَّبِعُوا

از قبل آنکه بیاید بشما عذاب باز نشوید نصرت * وکنید متابعت

أَحْسَنَ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ

احسن آنچه شد نازل بشما از رب شما از قبل آنکه بیاید بشما

الْعَذَابُ بَعْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿۵۵﴾ أَنْ تَقُولَ نَفْسُ

عذاب ناگهان و باشید شما بی شعور * آنکه بگوید نفسی

يُحْسِرُنِي عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنبِ اللَّهِ وَإِن كُنْتُ لَمِنَ

یا حسرتا بر آنچه افراط کردم در نزد الله و آنکه بودم از جمله

السَّٰخِرِينَ ۵۶ أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ

تمسخرکنندگان * یا بگوید اگر که الله هدایت میکرد مرا میبودم از

الْمُتَّقِينَ ۵۷ أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً

متقین * یا بگوید حین دیدن عذاب کاش میبود برایم نوبتی

فَاكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۸﴾ بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ

و میبودم از محسنین * نه! البته آمد بتو آیاتم و تکذیب کردی

بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ﴿۵۹﴾ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرٰى

آنها و تکبر کردی و بودی از کافران * و یوم قیامت می بینی،

الَّذِينَ كَذَّبُوا عَلٰى اللّٰهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ

آنانرا که کذب کردند بر الله، رویهای آنهاست سیاه. آیا نباشد در جهنم

مُتَّوًى لِلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ

مسکن برای متکبرین * و می‌دهد نجات الله کسان متقی را بکامیابی آنها،

لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ

نکند مس آنها را بدی و نه آنها شوند محزون * الله است خالق کل شیء،

وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ

و اوست بر کل شیء وکیل * از اوست کلید های سماوات

وَالْأَرْضُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿۶۳﴾

و زمین. و آنانکه کافرند بر آیات الله آنها هستند خساره مندانش *

قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿۶۴﴾ وَ لَقَدْ

بگو آیا غیر الله میکنید امرم که کنم عبادت ای یا جاهلان * و البته

أَوْحَى إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَجْبَطَنَّ

وحی شد بتو و برای کسان از قبل تو. اگر شریک گرفتی میکنی تباه

عَمَلِكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخُسْرٰۤیْنَ ﴿۶۵﴾ بَلِ اللّٰهُ فَاَعْبُدْ وَكُنْ

عملت را و میباشی از خساره مندان * بلکه به الله کن عبادت و شو

مِنَ الشَّاكِرِیْنَ ﴿۶۶﴾ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۗ وَالْاَرْضُ جَمِیْعًا

از شاکرین * و ندارند قدر الله را بحق قدر او. و زمین جمعاً

قَبْضَتُهُ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ ۗ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوٰیٰتٌ بِیْمِیْنِهِ ۗ سُبْحٰنَهُ

بقبضه اوست یوم قیامت و سماوات طومار بدست راستش. سُبْحٰنَهُ

(۱) دیشب بخواب ای نازنین خاک درت بوسیده ام از شرم آن بی حرمتی امروز آیم میبرد

وَتَعْلَىٰ عِبَادٍ يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي

و تَعْلَىٰ از آنچه میگیرند شريك * و نفخه شود در صور و کند صعق^۱ هر که در

السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ

سماوات و هر که در زمین است الا انراکه خواهد الله. باز نفخه شود در آن

أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ

باردیگر آنگاه آنها قیام بوده میکنند نظاره * و می تابد زمین بنور

(۱) صعق: بیهوش، نا توان، بدون اختیار، ضعیف شدن و ازهم پاشیدن روایت.

رَبِّهَا وَوَضِعَ الْكِتَابُ وَجَاءَ بِالْبَيِّنَاتِ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ

رب خود و وضع میشود کتاب و آورده میشوند انبیاء و شهداء و قضاوت میشود

بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ^{۶۹} وَوَفَّيْتُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا

بین آنها بحق و بر آنها نمیشود ظلم * و وفا میشود بهر نفس آنچه

عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ^{۷۰} وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى

عمل کرد و او دارد علم به آنچه میکردند * و سوق میشوند کسان کافر بسوی

جَهَنَّمَ زُمْرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ

جهنم گروه گروه. حتی که برسند آنجا، باز شود دروازه های آن و گوید آنها را

خَزَنَتِهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ

پاسدارانش آیا نیامد بشما رُسل شما که میکردند تلاوت بشما آیات رب شمارا

وَيُنذِرُوكُم لِقَاءِ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ

و میدادند اخطار بشما لقاء روز شمارا اینک. گویند بلی و لکن حق است کلمه

الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَلِدِينَ

عذاب بر کافران * گفته شود داخل شوید به ابواب جهنم خلد کنان

فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ

آنجا. بس بد آرامگاه برای متکبرین * وسوق میشوند کسان با تقوا بر رب خود

إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ

بسوی جنت گروه گروه. حتی که رسند آنجا و شود باز ابواب آن و گوید

لَهُمْ خَزَنَتُهُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿۷۳﴾ وَقَالُوا

برایشان پاس دارانش سلامٌ عَلَيْكُمْ پاك بودید ، شوید داخل آن خلد کنان * وگویند

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ

الْحَمْدُ لِلَّهِ برآنکه صدق کرد بما وعده خود را و وارث کرد مارا بر زمین، جا گیریم

مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ ﴿۷۴﴾ وَتَرَى

در جنت طوریکه خواهیم. پرنعمت اجریست عاملین را * و بینی

الْمَلَائِكَةَ خَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ^ج

ملائك را گرد هم آمده ماحول عرش گویند سبحان بحمد رب خود.

وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ^ع (۷۵)

و قضاء شود بین آنها بحق و گفته شود الحمد لله رب العالمین *